

De vruchtbaarheid van de zee

De dieren, ook de vissen, krijgen hun voedingsstoffen uiteindelijk uit de planten. De plant zelf bouwt die op uit koolzuur en water met behulp van de energie van het zonlicht. De voedingszouten, die de plant nodig heeft, neemt hij op uit het water. In zeewater nu, dringt slechts tot geringe diepte licht door en komen bovendien slechts heel kleine hoeveelheden voedingszouten voor.

Door «bemesten» van de zee zou de produktie dus kunnen opgevoerd worden. In de praktijk is dit evenwel bijna onmogelijk. Men rekende uit, dat wanneer alle meststoffen die in Engeland zouden gebruikt, in het Kanaal zouden worden uitgestrooid, de hoeveelheid voedingszouten tienmaal zo groot zou zijn als thans het geval is. De meer-opbrengst aan vis zou echter niet in verhouding staan tot de meer-opbrengst aan landbouwprodukten die men met dezelfde hoeveelheid meststoffen zou bereiken.

De hoeveelheid planten is dus beperkt en afhankelijk van de hoeveelheid zouten in de niet te diepe zeelagen en deze bepaalt op haar beurt de hoeveelheid vis. De vruchtbaarheid van de zee kan op peil blijven, omdat het regenwater en de stromen voortdurend afvalen meststoffen en bodembestanddelen naar de zee meevoeren.

GOEDE OF SLECHTE JAARKLAS

Het voedsel van de vissen dient in de eerste plaats als leverancier van de energie, nodig voor de levensverrichtingen en als vervanging van de stoffen die bij de stofwisseling verloren gaan. Alles wat een vis meer opneemt, dan hetgeen hij strikt nodig heeft, komt ten goede aan zijn groei. Een vis groeit zijn gehele leven voort, in tegenstelling met de mensen.

Is er weinig vis in een vruchtbare streek zee, dan is er voor elke vis afzonderlijk veel voedsel beschikbaar en kunnen de vissen snel groeien. Omdat de geslachtsrijpheid bij de meeste vissoorten meer van de grootte dan van de leeftijd afhangt, is een snel groeiende vis meestal eerder geslachtsrijp dan een langzaam groeiende. Hoe groter hij wordt hoe meer eieren hij gaat voortbrengen. Zo brengt een schol voor de eerste paai gemiddeld 15.000 eieren voort, voor de tweede doorgaans 30.000 en voor de zevende keer tussen 80.000 en 100.000 eieren.

Het ei- en larvenstadium is voor de vis in wording een gevaarlijke periode. Veel eieren en larven worden opgegeten door andere vissen. Er zijn verschillende elementen die de kansen op overleving beïnvloeden. De aanwezigheid van goed voedsel, het zoutgehalte en de temperatuur van het water spelen een zeer belangrijke rol, omdat ze de ontwikkelingssnelheid beïnvloeden.

Hoe hoger, en hoe gunstiger dus de temperatuur is, des te korter duurt het eigen larvenstadium of de kwetsbare periode. Zoveel te

meer jonge visjes zullen die periode overleven. Van groot belang is ook de wind, in verband met de invloed die hij heeft op de zee-stromingen. Hij kan de vissen naar die gronden voeren waar ze sneller kunnen groeien. Een ongunstig waaierende wind kan tot gevolg hebben, dat veel jonge vissen niet op de goede plaats terechtkomen en dat hierdoor veel broed verloren gaat.

Deze omstandigheden veroorzaken dus een goede of een slechte jaarklas en dat is voor de visserij zeer goed merkbaar.

GROTE OF KLEINE VANGSTEN

De schommelingen in de vangsten zijn daarom niet altijd geheel afhankelijk van het al of niet overbevist zijn van een bepaalde soort. Het kan zelfs voorkomen dat bij sterke overbevissing, de vangsten tijdelijk stijgen, doordat de omstandigheden voor het opgroeien van het visbroed enkele jaren voordien gunstig zijn geweest (zo iets kunnen we momenteel beleven in de Noordzee waar dit jaar veel meer kabeljauw wordt gevangen dan de voorgaande jaren).

Vroeger heeft men aangenomen dat de visstapel in de Noordzee, wanneer er te veel gevisst werd, aangevuld werd uit de Atlantische Oceaan. Uit onderzoekingen is evenwel gebleken dat ieder gebied zijn eigen soorten vis voortbrengt en de visbevolking zich zelf moet in stand zien te houden.

Zolang er in zee geen visserij wordt bedreven heerst er een evenwichtige toestand. Jaarlijks komt er evenveel vis bij door geboorte als er wegvalt door sterfte. Wanneer er echter te intensief wordt gevisst, met als gevolg een te grote stijging van het percentage vis dat elk jaar wordt weggevangen, dan ontstaat er overbevissing. In dat geval zal de vangst voornamelijk bestaan uit kleinere vissoorten die door die te intense bevissing geen kans kregen een behoorlijke grootte te bereiken. Zij konden dus ook minder eieren leggen dan normaal en zo gaat het steeds verder.

OVERBEVISSING

De visstand voor een oorlog en er na vertoond duidelijke verschillen. Dit is normaal aangezien er tijdens een oorlog veel minder aan vissen kan worden gedacht. Zo was voor de oorlog 1940-45 de visstand sterk gedaald, terwijl onmiddellijk er na de vangsten terug zeer groot waren. Tijdens de oorlogsjaren had de visstapel gelegenheid gehad zich terug te herstellen. Na 1945 werd op sommige plaatsen opnieuw zo intensief gevisst dat er voor een herhaling van de vooroorlogse toestand werd gevreesd. Daar was ongetwijfeld reden toe want de visserijmethodes waren terug heel wat vervolmaakt terwijl er ook veel meer hulpmiddelen ten dienste van de vissers stonden. We moeten heden ten dage maar eens

in de brug van een vissersvaartuig gaan kijken om te zien wat al instrumenten daar geplaatst zijn.

De ongerustheid betreffende het instandhouden van de visstapel gaf mede de doorslag tot het oprichten van de Internationale Overbevissingskonventie welke in 1946 werd ingesteld en in 1954 in werking trad. Bij die konventie zijn aangesloten: België, Nederland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Ierland, Denemarken, Noorwegen, Polen, Portugal, Rusland, Spanje, West-Duitsland, IJsland en Zweden. Niet direct er bij betrokken zijn de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee en de Internationale Commissie voor de visserij in de Noord-Westelijke Atlantische Oceaan. De F.A.O. en de Verenigde Naties worden op de bijeenkomst door waarnemers vertegenwoordigd.

Het doel van de Konventie is de mogelijkheid te scheppen voor het invoeren van volledige beschermingsmaatregelen voor zover uit-

voerbaar, gebaseerd op het resultaat van wetenschappelijke onderzoeken, die betrekking hebben op alle vissoorten, ook op schaal- en weekdieren. Evenwel niet op zeezoogdieren (voor walvissen werd een afzonderlijke overeenkomst bereikt).

De konventie voorziet verder middelen tot het behoud van de visstand en een rationele uitbating van de visserij in de gehele Noord-oostelijke Atlantische Oceaan en de aangrenzende zeeën met uitzondering van de Oostzee. Ze heeft onder meer als taak de visstand te beschermen door bepalingen vast te stellen ten aanzien van de minimum-maaswijdte van de netten en de minimum-maten van de verschillende vissoorten. Er werd echter ook bepaald dat van elke totale aanvoer van onbeschermde vissoorten die niet bestemd is voor menselijk verbruik (pufvisserij) tien procent mag bestaan uit ondermaatse vis (te klein beschermde vis).

Bericht van de Rederscentrale

Aan alle kustvissers van de Belgische Kust Het beboeien van wrakken

Ter voldoening aan de verzoeken van verschillende kustvissers om bepaalde wrakken te laten beboeien, is het ons een genoegen U langs deze weg mede te delen, dat ingevolge de onderhandelingen met de bevoegde diensten van het Zeewezen, overgegaan werd tot

het beboeien van de twee volgende wrakken:

- 1) Op de «Wandelaar-Bank». Positie: 51°23'30"N — 3°03'00"E.
- 2) Op ongeveer 4 mijl Noord-Oost van de D1 boei. Positie: 51°30'30"N — 3°03'00"E.

Kenmerken van beide boeien:
Spitse metalen ton, groen geschilderd en gemerkt «WK» met witte letters.

Tevens werd ons door de betrokken dienst verzekerd, dat binnenkort nog een tweetal wrakboeien zullen uitgelegd worden ten behoeve van onze kustvissers. In ditzelfde verband vragen wij hier speciaal Uw aandacht voor de volgende aangelegenheid.

Het Bestuur van het Zeewezen deelde ons mede, dat er, vermoedelijk door Nieuwpoortse kustvissers, werd gevraagd, ten behoeve van de kustvisserij, een wrakton te leggen in positie 51°11'34"N — 2°41'30"E. Deze positie ligt op de weg door de pakketboten Oostende-Dover gevolgd en werd bij nader op deze plaats geen spoor van een wrak gevonden. Moest het echter noodzakelijk blijken aldaar toch een wrakton te leggen, stelt voornoemde dienst voor deze ton iets noordelijker dan de genoemde positie te leggen.

Om deze redenen wordt er gevraagd te laten weten of het hier misschien gaat om verspreide wrakstukken, en welke de aard van de moeilijkheden is die op deze plaats worden ondervonden. Deze inlichtingen kunnen mondeling of schriftelijk worden overgemaakt aan de loods- en bebakendingsdienst.

Rederscentrale V.Z.W.O.

REDERS, „HET VISSERIJBLAD” IS UW VAKBLAD !

Nog de zware geldverduistering bij een Oostendse rederij

AANHOUDINGSMANDAAT VERLENGD

In ons nummer van vorige week maakten wij melding van de onverkijkelijke geldverduistering ten nadele van de Oostendse rederij «Pêcheries à Vapeur» en gepleegd door de boekhouder van deze maatschappij, de genaamde Van Daele Gustaaf.

Thans vernamen wij dat het aanhoudingsmandaat welke tegen betroukkene werd uitgevaardigd, voor een maand verlengd werd. — B